

РЕШЕНИЕ

№ 3068

гр. София, 18.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **860** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Дирекция "Инспекция по труда" – С. (ДИТ), чрез процесуалния си представител юрк. С., срещу Решение от 13.12.2019 г., постановено по НАХД № 2216 по описа за 2018 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 9 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-004013/23.10.2017г., издадено от директора на ДИТ, с което на управляващо дружество [фирма], на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2000 лева, за извършено нарушение на чл. 138, ал. 1 от КТ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Посочва се, че независимо от констатираното различие, в сочената в АУАН и НП дата на извършване на нарушението, ясно и еднозначно може да се заключи, че вярната дата е тази, посочена в НП. Касаторът приема, че разминаването в датата на извършване на нарушението,

посочена в АУАН и НП, представлява процесуално нарушение, но в конкретния случай то не може да бъде квалифицирано като съществено такова. Въпросната неточност е преодоляна с издаването на НП, поради което производството е приключило правилно и законосъобразно. Изразява се мнение за неправилност на застъпената от районния съд теза, че неправилното посочване на датата на извършване на нарушението в АУАН не може да бъде преодоляно по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди изцяло НП.

Ответникът – [фирма], [населено място], не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна е установено, че на 20.09.2017 г. в обект за контрол: автоцентър, включващ пункт за смяна на гуми и автомивка, стопанисван от [фирма] е извършена проверка от служители при Дирекция "Инспекция по труда" – С.. Констатирано е, че ответникът по касация, в качеството му на работодател е сключил индивидуален трудов договор с Е. К. Е.. Със същия било определено непълно работно време - 4 часа. Установено е, че в посочения трудов договор работодателят не е определил разпределение на работното време на лицето. Разпределението на работното време не било уговорено и в друг акт на съгласие на страните след сключения договор. За установеното бил съставен АУАН № 22-004013/29.09.2017 г., като процесното деяние било квалифицирано като нарушение на чл. 138, ал. 1 КТ. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното НП.

За да постанови решението си, районният съд е извършил проверка на издадения АУАН и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата. Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да отмени издаденото НП, поради допуснати съществени процесуални нарушения при провеждане на административнонаказателното производство, изразяващи се в неправилно посочване на дата на извършване на нарушението и разминаване в посочената дата в АУАН и НП.

Настоящият съдебен състав счита, че СРС правилно е анализирал събрания доказателствен материал. При правилно установена фактическа обстановка, въззивният съд е извел погрешни правни изводи, които са довели до отмяна на НП. Изводите на състава на Софийски районен съд не съответстват на приложимия материален закон.

На първо място, датата на извършване на нарушението е правилно определена в НП. Съгласно разпоредбата на чл. 138, ал. 1 от КТ, в случаите, когато страните уговарят работно време с намалена продължителност (непълно работно време), те дължат да уговорят както продължителността, така и разпределението на работното

време. Последното би могло да се определи и с допълнително споразумение към трудовия договор или съгласие, изразено под друга форма. В конкретния случай, не е представено доказателство за постигнато двустранно съгласие за продължителността и разпределението на работното време, което да е било постигнато към момента на постъпване на служителя на работа и започване изпълнението на служебните му задължения, поради което правилно е прието от АНО, че именно в този момент-01.09.2017 г. е осъществено нарушение на разпоредбата на чл. 138 от КТ.

На второ място, по отношение на датата на извършване на нарушението в действителност е налице разминаване между тази, посочена в АУАН – 31.08.2017 г. и в НП – 01.09.2017 г.

Не се възприемат правните изводи на районния съдия, който посочва, че разминаването относно датата на извършване на нарушението в АУАН и НП е съществен и непреодолим, в хипотезата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, порок. В случая на 31.08.2017 г., веднага след сключването на трудов договор за непълно работно време, [фирма] и работникът Е. са уговорили съществена негова клауза - относно продължителността на работното време от 4 часа, с което е изпълнено изискването на закона за определяне на продължителността му. Не е постигнато съгласие обаче, за разпределението на това непълно работно време, като е следвало да бъде посочено в кой часови диапазон на всеки работен ден - с начален и краен час - работникът е дължал да полага труд, за да получава уговореното възнаграждение. В НП изрично е посочено, че не е представено никакво доказателство, удостоверяващо разпределение на работното време на Е., нито към момента на сключване на трудовия договор - 31.08.2017г., нито към момента на започване на работа - 01.09.2017г., която е и определената в НП дата на извършване на нарушението.

Противоречието е преодоляно в НП, поради което е приложима разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, а споменатото не води до незаконосъобразност на издаденото НП. Установеното разминаване при посочване на датата на нарушението в АУАН и НП води до извода за изпълнение от страна на наказващия орган на функциите му по чл. 52, ал. 4 ЗАНН, който правилно е посочил датата на нарушение – първия ден, следващ този, до който е следвало да се извърши законоустановеното задължение. Допуснатото в административнонаказателното производство нарушение не е съществено, тъй като не е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице и не е самостоятелно основание за отмяна на НП. Наказаното лице е било наясно всъщност за какво именно нарушение му е наложено административно наказание. Допуснатата в акта неточност е била преодоляна в издаденото НП, където коректно е посочена датата на извършване на нарушението, като подробно е изяснено в какво се изразява задължението, което не е изпълнено, включително и кога дружеството е дължало изпълнение.

Като е отменил оспореното НП на процесуално основание, приемайки посоченото по-горе нарушение за съществено, който извод не се споделя от касационния състав, без да се произнесе по материалната законосъобразност на оспореното НП, в нарушение на чл. 314, ал.1 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, районният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на обжалваното решение. При липса на произнасяне от районния съд по съществуващото в НП нарушение, касационната инстанция не може да осъществи дължимия от нея контрол по смисъла на чл. 218, ал.2 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната

жалба е основателна. Решението следва да бъде отменено и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 13.12.2019 г., постановено по НАХД № 2216 по описа за 2018 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 – ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.